

I.

Dispoziții generale

Secțiunea 1

Aspecte preliminare

1. Regulamentul

Evoluțiile tehnologice rapide și globalizarea au generat **noi provocări** pentru protecția datelor cu caracter personal. Amploarea colectării și a schimbului de date cu caracter personal a crescut în mod semnificativ. Tehnologia permite atât societăților private, cât și autorităților publice să utilizeze date cu caracter personal la un nivel fără precedent în cadrul activității lor¹.

La nivelul Uniunii Europene, până în mai 2018, principalul instrument juridic al UE pentru protecția datelor a fost **Directiva 95/46/CE** a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date. Directiva a fost transpusă intern prin Legea nr. 677/2001².

---

¹ Par. (5) din RGPD: „Integrarea economică și socială care rezultă din funcționarea pieței interne a condus la o creștere substanțială a fluxurilor transfrontaliere de date cu caracter personal. Schimbul de date cu caracter personal între actori publici și privați, inclusiv persoane fizice, asociații și întreprinderi, s-a intensificat în întreaga Uniune. Conform dreptului Uniunii, autoritățile naționale din statele membre sunt chemate să coopereze și să facă schimb de date cu caracter personal pentru a putea să își îndeplinească atribuțiile sau să execute sarcini în numele unei autorități dintr-un alt stat membru”.

² Par. (9) din RGPD: „Obiectivele și principiile Directivei 95/46/CE rămân solide, dar aceasta nu a prevenit fragmentarea modului în care protecția datelor este pusă în aplicare în Uniune, insecuritatea juridică sau percepția publică larg răspândită conform căreia există riscuri semnificative pentru protecția persoanelor

Deși **Directiva** a introdus mecanisme solide privind protecția datelor cu caracter personal, aceasta a avut câteva **dezavantaje**. Companiile de azi prelucrează date în moduri care nu puteau fi prevăzute în anul 1995, atunci când Directiva 95/46/CE a fost adoptată. Un alt dezavantaj a fost acela că Directiva a fost transpusă diferit în statele membre, existând diferite nivele de protecție în statele membre, și, prin urmare, au existat **bariere** cu privire la **libera circulație a datelor cu caracter personal**¹.

Tehnologia evoluează rapid, iar legislația trebuie să **țină pasul** cu ea². În ajunul tranziției către **era digitală**, la nivel european, s-a decis că actuala legislație nu poate ține pasul cu evoluția tehnologică și nu oferă suficientă protecție persoanelor fizice, dar reprezintă și un obstacol către tranziția la piața unică digitală³. Astfel, s-a decis

---

fizice, în special în legătură cu activitatea online. Diferențele dintre nivelurile de protecție a drepturilor și libertăților persoanelor fizice, în special a dreptului la protecția datelor cu caracter personal, în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal din statele membre, pot împiedica libera circulație a datelor cu caracter personal în întreaga Uniune. Aceste diferențe pot constitui, prin urmare, un obstacol în desfășurarea de activități economice la nivelul Uniunii, pot denatura concurența și pot împiedica autoritățile să îndeplinească responsabilitățile care le revin în temeiul dreptului Uniunii. Această diferență între nivelurile de protecție este cauzată de existența unor deosebiri în ceea ce privește transpunerea și aplicarea Directivei 95/46/CE.”.

¹ A se vedea P. Voigt, A. von dem Bussch, *The EU General Data Protection Regulation*, p. 1.

² Par. (7) din RGPD: „Aceste evoluții impun un cadru solid și mai coerent în materie de protecție a datelor în Uniune, însoțit de o aplicare riguroasă a normelor, luând în considerare importanța creării unui climat de încredere care va permite economiei digitale să se dezvolte pe piața internă. Persoanele fizice ar trebui să aibă control asupra propriilor date cu caracter personal, iar securitatea juridică și practică pentru persoane fizice, operatori economici și autorități publice ar trebui să fie consolidată”.

³ Par. (6) din RGPD: „Evoluțiile tehnologice rapide și globalizarea au generat noi provocări pentru protecția datelor cu caracter personal. Amploarea colectării și a schimbului de date cu caracter personal a crescut

adoptarea unui **Regulament** European, care să armonizeze legislația în domeniul protecției datelor cu caracter personal în fiecare stat membru. Regulamentul este un act legislativ cu **caracter obligatoriu** și trebuie aplicat în integralitatea sa în toate statele membre. Regulamentul a intrat în vigoare în mai 2016 și a devenit aplicabil în toate statele membre în mai 2018. Cei doi ani au reprezentat o **perioadă de „grație”** acordată organizațiilor pentru a se alinia la noile reglementări.

Spre deosebire de Directivă, Regulamentul (UE) nr. 679/2016 **se aplică direct** în ordinea juridică statele membre¹ începând cu data de 25 mai 2018 și reprezintă o **evoluție** în domeniul datelor cu caracter personal, având **două misiuni importante**: protecția datelor cu caracter personal și facilitarea liberei circulații a acestor date. Regulamentul este un **set complex de norme** și are o abordare adaptată la secolul al XXI-lea și la evoluțiile preconizate în tehnologie: **internetul lucrurilor și inteligența artificială**.

Prin Legea nr 190/2018, legiuitorul român a stabilit măsurile de punere în aplicare a RGPD, aducând dispoziții noi în anumite domenii pe care le-a considerat importante, dar insuficient reglementate.

în mod semnificativ. Tehnologia permite atât societăților private, cât și autorităților publice să utilizeze date cu caracter personal la un nivel fără precedent în cadrul activităților lor. Din ce în ce mai mult, persoanele fizice fac publice la nivel mondial informații cu caracter personal. Tehnologia a transformat deopotrivă economia și viața socială și ar trebui să faciliteze în continuare libera circulație a datelor cu caracter personal în cadrul Uniunii și transferul către țări terțe și organizații internaționale, asigurând, totodată, un nivel ridicat de protecție a datelor cu caracter personal”.

¹ A. Fuerea, *Dreptul Uniunii Europene*, Ed. Universul Juridic, București, 2016, p. 46.

2. Dreptul la viața privată și dreptul la protecția datelor cu caracter personal

Protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal este un **drept fundamental**. Art. 8 alin. (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene („Convenția CEDO”)¹ și art. 16 alin. (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene² („TFUE”) prevăd dreptul oricărei persoane la protecția datelor cu caracter personal care o privesc.

Art. 8 alin. (1) din Convenția CEDO prevede că: *„Orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private și de familie, a domiciliului său și a corespondenței sale”*.

În concepția jurisprudenței CEDO, **viața privată** înglobează două aspecte: dreptul unei persoane de a trăi după cum dorește, la adăpost de priviri indiscrete, și dreptul unei persoane de a-și dezvolta relațiile cu semenii săi, motiv pentru care se poate afirma că noțiunea de viață privată înglobează două elemente principale: viața privată personală și viața privată socială³.

O noțiune mai puțin juridică, dar care exprimă cel mai bine dreptul la viață privată este **dreptul de a fi lăsat în pace**⁴.

---

¹ Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene a fost publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. C83/30.02.2010.

² Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (versiune consolidată) a fost publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. C326/26.10.2012.

³ A se vedea R. Chiriță, *Convenția europeană a drepturilor omului. Comentarii și explicații*, Ed. C.H. Beck, București, 2008, p. 38-40.

⁴ A.E. Burghilea, *CEDO vs. Noul Cod Civil – încălcarea dreptului la viața privată*, Ed. Rosetti, București, 2013, p. 1.